TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. sausio 20 d.*

Byloje C-463/09

dėl *Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha* (Ispanija) 2009 m. spalio 20 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. lapkričio 25 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

CLECE SA

prieš

María Socorro Martín Valor,

Ayuntamiento de Cobisa,

* Proceso kalba: ispanų.

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ir J. Malenovský (pranešėjas),

generalinė advokatė V. Trstenjak,
kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos F. Díez Moreno,

— Europos Komisijos, atstovaujamos J. Enegren ir R. Vidal Puig,

susipažinęs su 2010 m. spalio 26 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyvos 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 98) 1 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp CLECE SA (toliau – CLECE) ir M. S. Martín Valor bei *Ayuntamiento de Cobisa* (Cobisa savivaldybė) dėl M. S. Martín Valor atleidimo iš darbo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyva 2001/23 buvo kodifikuota 1977 m. vasario 14 d. Tarybos direktyva 77/187/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo

arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 61, p. 26), iš dalies pakeista 1998 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 98/50/EB (OL L 201, p. 88).

4 Direktyvos 2001/23 trečioje konstatuojamojoje dalyje skelbiama, kad „būtina garantuoti darbuotojų apsaugą pasikeitus darbdaviui, pirmiausia užtikrinant, kad būtų apsaugotos jų teisės“.

5 Pagal šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalį:

„a) Ši direktyva taikoma teisinio perdavimo arba susijungimo atveju perduodant įmonę, verslą arba įmonės ar verslo dalį kitam darbdaviui;

b) atsižvelgiant į a punktą ir kitas šio straipsnio nuostatas, šioje direktyvoje nustatytas perdavimas yra perdavimas išlaikant ūkio subjekto tapatybę, t. y. išlaikant organizuotą išteklių grupę, kurios tikslas yra ūkinė veikla, nepriklausomai nuo to, ar ta veikla yra pagrindinė ar pagalbinė;

c) ši direktyva taikoma valstybės ir privačioms įmonėms, kurios verčiasi ūkine veikla, nesvarbu, ar jos veikia siekdamos pelno, ar ne. Valstybinių valdymo institucijų administracinis pertvarkymas arba administracinių funkcijų perdavimas, atliekamas tarp valstybinės valdžios institucijų, nepriskiriamas šioje direktyvoje nustatytam perdavimui.“

6 Šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„Perdavėjo teisės ir pareigos, kylančios iš darbo sutarties arba darbo santykių, galiojančių perdavimo dieną, yra perduodami perėmėjui.“

7 Direktyvos 2001/23 4 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa suformuluota taip:

„Įmonės, verslo arba įmonės ar verslo dalies perdavimas pats savaime nėra pagrindas, kuriuo remdamasis perdavėjas arba perėmėjas gali atleisti iš darbo. Ši nuostata netrukdo atleisti iš darbo dėl ekonominių, techninių arba organizacinių priežasčių, susijusių su darbo jėgos pasikeitimais.“

Nacionalinė teisė

8 Į Ispanijos teisę Direktyva 2001/23 buvo perkelta 1995 m. kovo 24 d. Karaliaus įstatyminio dekreto Nr. 1/1995 dėl Įstatymo dėl darbuotojų statuto naujos redakcijos patvirtinimo (*Real Decreto Legislativo 1/1995, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores*; BOE, Nr. 75, 1995 m. kovo 29 d., p. 9654, toliau – Darbuotojų statutas) 44 straipsniu.

9 Darbuotojų statuto 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Įmonės, darbo centro ar šios įmonės autonominio gamybos skyriaus perdavimas savaime nenutraukia darbo santykių. Naujasis darbdavys perima ankstesnio darbdavio darbo sutarties ir socialinio draudimo pagrindu turėtas teises ir pareigas, įskaitant pareigas, susijusias su pensijomis konkrečiuose taikytinuose teisės aktuose numatytomis sąlygomis, ir apskritai visas pareigas, kurias perdavėjas įgijo papildomos socialinės apsaugos srityje.

2. Šiame straipsnyje nustatytas perdavimas yra perdavimas išlaikant ūkio subjekto tapatybę, t. y. išlaikant organizuotą išteklių grupę, kurios tikslas yra ūkinė veikla, neatsižvelgiant į tai, ar ta veikla yra pagrindinė, ar pagalbinė."

10 Toledo provincijos pastatų ir patalpų valymo kolektyvinės sutarties 14 straipsnyje numatyta:

„Kai įmonė, kurioje valymo paslaugas teikia rangovas, tiesiogiai pati perima teikti šias paslaugas, ji nėra įpareigota palikti dirbti darbuotojų, kurie teikė šias paslaugas rangovo vardu, jeigu valymo darbus atlieka jos pačios darbuotojai. Tačiau ji turi perimti ankstesnio rangovo darbuotojus, jeigu šioms valymo paslaugoms užtikrinti ji ketina įdarbinti naujus darbuotojus."

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

11 Valymo paslaugas teikianti įmonė CLECE 2003 m. gegužės 27 d. sudarė sutartį su *Ayuntamiento de Cobisa* dėl mokyklų ir savivaldybės patalpų valymo. Sutartyje nenustatyta, kad šioms paslaugoms teikti reikia naudoti „specialią įrangą“.

12 Pagal šią sutartį M. S. Martín Valor dirbo CLECE valytoja nuo 2004 m. kovo 25 d.

13 2007 m. lapkričio 9 d. *Ayuntamiento de Cobisa* pranešė CLECE apie sprendimą nuo 2007 m. gruodžio 31 d. nutraukti su ja sudarytą sutartį.

14 2008 m. sausio 2 d. CLECE informavo M. S. Martín Valor, kad nuo 2008 m. sausio 1 d. ji yra *Ayuntamiento de Cobisa* darbuotoja, nes ši įstaiga nuo šiol užtikrins aptariamų patalpų valymą. CLECE teigimu, pagal Toledo provincijos pastatų ir patalpų valymo kolektyvinės sutarties 14 straipsnį *Ayuntamiento de Cobisa* perėmė visas šios bendrovės teises ir pareigas, kylančias iš pagrindinėje byloje nagrinėjamų darbo santykių.

15 Tą pačią dieną M. S. Martín Valor atvyko į savo darbo vietą *Ayuntamiento de Cobisa*, bet jai nebuvo leista dirbti. CLECE savo ruožtu nepaskyrė jos į jokią kitą darbo vietą.

16 *Ayuntamiento de Cobisa*, tarpininkaujama darbo biržos, 2008 m. sausio 10 d. įdarbino penkias darbuotojas jos patalpoms valyti.

17 Tuomet M. S. Martín Valor pateikė *Juzgado de lo Social nº 2 de Toledo* ieškinį CLECE ir *Ayuntamiento de Cobisa*, kad jos atleidimas iš darbo būtų pripažintas neteisėtu.

18 2008 m. gegužės 13 d. sprendimu *Juzgado de lo Social nº 2 de Toledo* nusprendė, kad Toledo provincijos pastatų ir patalpų valymo kolektyvinės sutarties 14 straipsnis netaikytinas ir kad todėl negalėjo būti pareikštas ieškinys *Ayuntamiento de Cobisa*. Be to, šis teismas konstatavo, kad CLECE M. S. Martín Valor atleido neteisėtai, ir įpareigojo ją iš naujo įdarbinti ieškovę tokiomis pat sąlygomis kaip prieš atleidžiant iš darbo arba sumokėti jai 6 507,10 euro sumą. Abiem atvejais taip pat buvo nurodyta išmokėti M. S. Martín Valor negautą įprastą atlyginimą.

19 2008 m. gruodžio 26 d. CLECE šį sprendimą apskundė *Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha*. Šiame apeliaciniame skunde CLECE iš esmės teigia, kad *Ayuntamiento de Cobisa* ją pakeitė, kiek tai susiję su darbo santykiais su M. S. Martín Valor pagal Toledo pastatų ir patalpų valymo kolektyvinės sutarties 14 straipsnį, skaitomą kartu su Darbuotojų statuto 44 straipsniu ir jame nurodyta teismų praktika.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nurodo, kad iš teismų praktikos, kurią apibendrino *Tribunal Supremo* 2008 m. gruodžio 10 d. sprendimu, matyti, jog Pastatų ir patalpų valymo kolektyvinės sutarties nuostatos netaikomos pagrindinei įmonei, kuri užsiima kitokia veikla ir kuri, nutraukusi su valymo įmone

sudarytą sutartį, nusprendžia pati užtikrinti savo patalpų valymą, nes ši pagrindinė įmonė negali būti laikoma patenkančia į šios kolektyvinės sutarties taikymo sritį.

21 Atsižvelgdamas į šias aplinkybes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar atvejis, kai savivaldybė nusprendžia, kad įvairių jos patalpų valymą užtikrins jos pačios darbuotojai, nors šią veiklą pagal sutartį anksčiau vykdė valymo įmonė, su kuria sudaryta sutartis buvo nutraukta, patenka į Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, jeigu minėta pagrindinė įmonė įdarbino naujus darbuotojus šiems valymo darbams atlikti ir Pastatų ir patalpų valymo kolektyvinė sutartis, kurioje tokiomis aplinkybėmis numatyta perėmimo pareiga, jai netaikoma.

22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konkrečiai klausia, ar pagrindinėje byloje taikomos iš Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktų kylančios pasekmės, nors Toledo provincijos pastatų ir patalpų valymo kolektyvinė sutartis netaikoma *Ayuntamiento de Cobisa* ir šis subjektas yra viešasis darbdavys, o dėl to jo užtikrinamiems darbo santykiams būdingi tam tikri ypatumai pagal Ispanijos Konstitucijos 103 straipsnio 3 dalį.

23 Šiomis aplinkybėmis *Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar į direktyvos [2001/23] taikymo sritį, apibrėžtą jos 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, patenka atvejis, kai savivaldybė susigrąžina ar perima įvairių savo patalpų

valymo veiklą, kurią anksčiau užtikrino įmonė rangovė ir kuriai vykdyti savivaldybė įdarbina naujus darbuotojus?“

Dėl prejudicinio klausimo

24 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktus reikia aiškinti taip, kad ši direktyva taikoma tokiu atveju, kai savivaldybė, kuri buvo patikėjusi savo patalpų valymą privačiai įmonei, nusprendžia nutraukti su ja sutartį ir pati vykdyti šią valymo veiklą ir šiuo tikslu įdarbina naujus darbuotojus.

25 Visų pirma reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies c punktą ši direktyva taikoma valstybės įmonėms, kurios verčiasi ūkine veikla, nesvarbu, ar jos veikia siekdamos pelno.

26 Todėl Teisingumo Teismas nusprendė, kad vien tai, jog perėmėjas yra viešosios teisės reglamentuojamas juridinis asmuo, nagrinėjamu atveju – savivaldybė, neleidžia atmesti galimybės, jog tai yra perdavimas, kuriam taikoma Direktyva 2001/23 (žr. 2000 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Mayeur*, C-175/99, Rink. p. I-7755, 29, 33 ir 34 punktus bei 2010 m. liepos 29 d. Sprendimo *UGT-FSP*, C-151/09, Rink. p. I-7591, 23 punktą).

27 Todėl tai, kad, kaip yra pagrindinėje byloje, vienas iš suinteresuotųjų subjektų yra savivaldybė, savaime nedraudžia taikyti Direktyvos 2001/23.

28 Be to, remiantis Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a punktu, ši direktyva taikoma teisinio perdavimo arba susijungimo atveju perduodant įmonę, verslą arba įmonės ar verslo dalį kitam darbdaviui.

29 Šiuo aspektu iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad šios nuostatos taikymo apimtis negali būti vertinama remiantis tik teksto aiškinimu. Dėl šios direktyvos kalbinių versijų skirtumų bei nacionalinės teisės aktų skirtumų, susijusių su teisinio perdavimo sąvoka, Teisingumo Teismas šią sąvoką aiškino pakankamai lanksčiai, atsižvelgdamas į šios direktyvos tikslą, kuris, kaip matyti iš jos trečiosios konstatuojamosios dalies, yra apsaugoti darbuotojus jų darbdavio perdavimo atveju (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Jouini ir kt.*, C-458/05, Rink. p. I-7301, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

30 Todėl Teisingumo Teismas nusprendė, kad Direktyva 77/187, kodifikuota Direktyva 2001/23, taikoma kiekvienu atveju, kai sutartinių santykių pagrindu pasikeičia už įmonės veiklą atsakingas fizinis ar juridinis asmuo, įmonės darbuotojų atžvilgiu prisiimantis darbdavio įsipareigojimus (žr. 1996 m. kovo 7 d. Sprendimo *Merckx ir Neuhuys*, C-171/94 ir C-172/94, Rink. p. I-1253, 28 punktą bei 1998 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Hernández Vidal ir kt.*, C-127/96, C-229/96 ir C-74/97, Rink. p. I-8179, 23 punktą).

31 Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad į Direktyvos 77/187 taikymo sritį gali patekti situacija, kai įmonė, kuri kreipėsi į kitą įmonę dėl jos patalpų ar jų dalies valymo,

nusprendžia nutraukti su pastarąja sutartį ir nuo šiol pati užtikrinti šių darbų atlikimą (žr. minėto Sprendimo *Hernández Vidal ir kt.* 25 punktą).

32 Iš to darytina išvada, jog negalima iš karto atmesti, kad Direktyva 2001/23 taikoma tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, kai savivaldybė nusprendžia vienašališkai nutraukti su privačia įmone sudarytą sutartį ir pati vykdyti valymo veiklą, kurią ji buvo patikėjusi šiai įmonei.

33 Tačiau tam, kad būtų galima taikyti Direktyvą 2001/23, remiantis šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b punktu, turi būti perduodamas ūkio subjektas, kuris, pasikeitus darbdaviui, išsaugo savo tapatybę.

34 Siekiant nustatyti, ar toks subjektas išlaiko savo tapatybę, reikia atsižvelgti į visas faktines aplinkybes, kurios apibūdina nagrinėjamą perdavimą, pavyzdžiui: perduodamos įmonės arba verslo rūšį, materialaus turto, kaip antai pastatų ir kilnojamo turto, perdavimą ar neperdavimą, nematerialaus turto vertę perdavimo momentu, į tai, ar naujasis darbdavys perėmė daugumą darbuotojų, ar buvo perduoti klientai, į prieš ir po perdavimo atliekamos veiklos panašumo laipsnį bei į šios veiklos galimo sustabdymo trukmę. Tačiau visos šios aplinkybės yra tik atskiri atliktino visapusiško įvertinimo aspektai ir dėl to negali būti vertinamos individualiai (žr., be kita ko, 1986 m. kovo 18 d. Sprendimo *Spijkers*, 24/85, Rink. p. 1119, 13 punktą; 1992 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Redmond Stichting*, C-29/91, Rink. p. I-3189, 24 punktą; 1997 m. kovo 11 d. Sprendimo *Süzen*, C-13/95, Rink. p. I-1259, 14 punktą bei 2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *Abler ir kt.*, C-340/01, Rink. p. I-14023, 33 punktą).

35 Teisingumo Teismas anksčiau yra pabrėžęs, kad tam tikruose sektoriuose ūkio subjektas gali veikti neturėdamas reikšmingo materialaus ar nematerialaus turto; dėl to logiška, kad tokio subjekto tapatybės išlaikymas įvykdžius jį paveikiantį sandorį negali priklausyti nuo tokio turto perdavimo (žr. minėtų sprendimų *Süzen* 18 punktą; *Hernández Vidal ir kt.* 31 punktą bei *UGT-FSP* 28 punktą).

36 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad jeigu tam tikruose sektoriuose, kuriuose veikla iš esmės grindžiama darbo jėga, darbuotojų grupė, kuri nuolat vykdo bendrą veiklą, gali prilygti ūkio subjektui, toks perduotas subjektas gali išlaikyti savo tapatybę, kai naujasis darbdavys apsiriboja tolesniu nagrinėjamos veiklos vykdymu, tačiau taip pat perima didžiąją dalį darbuotojų, kuriems jo pirmtakas buvo pavedęs būtent šią užduotį, turėdamas omenyje jų skaičių ir kompetenciją. Šiuo atveju naujasis darbdavys iš tiesų įgyja organizuotą elementų visumą, kuri jam leis toliau stabiliai vykdyti perduodančiosios įmonės veiklą arba tam tikrą jos dalį (žr. minėtų sprendimų *Süzen* 21 punktą; *Hernández Vidal ir kt.* 32 punktą; 1998 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Hidalgo ir kt.*, C-173/96 ir C-247/96, Rink. p. I-8237, 32 punktą; 2002 m. sausio 24 d. Sprendimo *Temco*, C-51/00, Rink. p. I-969, 33 punktą ir minėto Sprendimo *UGT-FSP* 29 punktą).

37 Šiuo atžvilgiu visiškai nesvarbu, kaip matyti iš šio sprendimo 31 punkto, kad didžioji darbuotojų dalis perimama atliekant teisinį perdavimą, dėl kurio susitarė perdavėjas ir perėmėjas, arba kad toks perdavimas išplaukia iš ankstesnio darbdavio vienašališko sprendimo nutraukti perduotų darbuotojų darbo sutartis, po kurio naujas darbdavys priima vienašališką sprendimą įdarbinti daugumą tų pačių darbuotojų toms pačioms užduotims vykdyti.

38 Jei didžiosios darbuotojų dalies perėmimo atveju perdavimas, vadovaujantis Direktyva 2001/23, privalėtų būti atliktas sutarties pagrindu, darbuotojų apsauga, kurią siekiama užtikrinti šia direktyva, būtų paliekama darbdavių diskrecijai ir šie galėtų išvengti

šios direktyvos taikymo nesudarydami sutarties, o taip būtų pakenkta perduotų darbuotojų teisių apsaugai, kurią siekiama užtikrinti Direktyvos 2001/23 3 straipsnio 1 dalimi.

39 Žinoma, kaip matyti iš Teisingumo Teismo praktikos, pagrindinėje byloje nagrinėjama valymo veikla gali būti traktuojama kaip iš esmės darbo jėga grindžiama veikla (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Hernández Vidal ir kt.*, 27 punktą; *Hidalgo ir kt*. 26 punktą bei *Jouini ir kt.* 32 punktą) ir todėl darbuotojų grupė, kuri nuolat vykdo bendrą valymo veiklą, gali, nesant kitų gamybos faktorių, prilygti ūkio subjektui (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Hernández Vidal ir kt*. 27 punktą). Tačiau dar reikia, kad jo tapatybė būtų išlaikyta ir atlikus nagrinėjamą sandorį.

40 Šiuo klausimu iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Ayuntamiento de Cobisa*, siekdama pati vykdyti mokyklų ir patalpų valymo veiklą, kurią anksčiau buvo patikėjusi CLECE, įdarbino naujus darbuotojus ir neperėmė nei darbuotojų, kurie anksčiau dirbo šį darbą CLECE, nei jokio materialaus ar nematerialaus šios įmonės turto. Šiomis aplinkybėmis vienintelis dalykas, kuris sieja CLECE vykdytą veiklą ir veiklą, kurią perėmė *Ayuntamiento de Cobisa*, yra pats nagrinėjamos veiklos objektas – patalpų valymas.

41 Tačiau vien aplinkybė, kad CLECE ir *Ayuntamiento de Cobisa* vykdoma veikla yra panaši ar net sutampa, neleidžia daryti išvados, jog yra išlaikoma ūkio subjekto tapatybė. Ūkio subjektas neturėtų būti siejamas tik su jo vykdoma veikla. Jo tapatybę lemia daugybė neatskiriamų elementų, kaip antai: jo darbuotojai, valdymo organai, darbo organizavimas, eksploatavimo metodai arba (tam tikrais atvejais) jo turimos eksploatavimo priemonės (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Süzen* 15 punktą; *Hernández Vidal ir kt.* 30 punktą bei *Hidalgo ir kt.* 30 punktą). Konkrečiai tariant, tokio ūkio subjekto, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, tapatybė, iš esmės grindžiama darbo

jėga, negali būti išlaikyta, jei atitinkamas perėmėjas neperima didžiosios jo darbuotojų dalies.

42 Iš to darytina išvada, kad, nepaisant galimo nacionalinės apsaugos taisyklių taikymo, vien paprastas pagrindinėje byloje nagrinėjamas *Ayuntamiento de Cobisa* valymo veiklos, kuri anksčiau buvo patikėta CLECE, susigrąžinimas neleidžia daryti išvados, kad įvyko perėmimas Direktyvos 2001/23 prasme.

43 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktai turi būti aiškinami taip, kad ši direktyva netaikoma tokiu atveju, kai savivaldybė, kuri savo patalpų valymą buvo patikėjusi privačiai įmonei, nusprendžia nutraukti su ja sudarytą sutartį ir pati vykdyti šių patalpų valymo veiklą ir šiuo tikslu įdarbina naujus darbuotojus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyvos 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktai turi būti aiškinami taip, kad ši direktyva netaikoma tokiu atveju, kai savivaldybė, kuri savo patalpų valymą buvo patikėjusi privačiai įmonei, nusprendžia nutraukti su ja sudarytą sutartį ir pati vykdyti šių patalpų valymo veiklą ir šiuo tikslu įdarbina naujus darbuotojus.

Parašai.